

« De boom des levens, Heer, is uw kruis ».

+

We bevelen in uw vrome gebeden aan

DE HEER

LUC VAN WAMBEKE

zoon van wijlen Albert VAN WAMBEKE
en Anna MEERSCHAUT,

geboren te Oprakel op 4 januari 1948 en
godvruchtig overleden in het St.-Elisabeth-
ziekenhuis te Zottegem op 5 maart 1985,
gesterkt door de HH. Sakramenten der
stervenden.

Op een vroege dinsdagmorgen is Luc voor
het laatste appel verschenen.

Van huis uit kreeg hij het merkteken van
een goed kristen mee. Zijn thuis en stam-
boom zorgde met zijn knappe geest en sym-
pathieke inborst voor een veelbelovende toe-
komst. Aanvankelijk was hij een prima ki-
nesist en daarmee een sportieve, vakkun-
dige trainer. Te goed voor het volle leven
en de baan werd Luc als een zieke boom
geveld op een wintermorgen. Gelukkig voor
een boom is er hoop: zelfs geveld kan hij

nog uitbotten, opnieuw leven in Christus'
kruis, onze levensboom. Met Felix Timmer-
mans getuigen wij bij zijn laatste woorden :
„ Ik ga sterven ”.

En donker zingt mijn bloed,
van heimwee zwaar doorwogen,
ik zeil langs regenbogen
Gods leven tegemoet.

Treed niet in 't gericht, o Heer, want voor
U is niemand zonder schuld. Laat hem ook
thuis komen bij U en al onze overledenen.
Wij bidden U voor de ziel van Luc: ver-
geet ze niet, maar vergeef zoals wij.
Dierbare broer en schoonzuster, familiele-
den en allen, heb dank voor uw vele zorgen
en gedenk mij in uw gebeden, vooral mijn
tante nonneke Lea.

H. Lucas, zijn patroon-geneesheer, spreek
voor hem en ons ten beste!

De families

VAN WAMBEKE-MEERSCHAUT,
danken U.

Namis : zondag 17 maart 1985 om 9 u.30.

Druk. Devleeschouwer-Hoste en zoon, Brakel